

“ LA VISITANT ”

Era una freda nit d'un 17 de Gener i aquella Dona es trobava amb la seva bata, a la gatizoneta i intentant encendre una mica de foc sobre una xemeneia. Per aconseguir una mica de calidesa a l'incessant fred que inundava tota la casa. Una casa que des del primer moment va negar rotundament, però que unes males decisions en negocis seguit d'una ruptura amorosa van fer que decidís per la força iniciar una nova vida en un poblat allunyat a 900 km del centre de la ciutat i acceptar aquesta herència que li deixò la seva difunta àvia. El procés d'adaptació va ser més simple del que realment esperava, potser perquè aquesta necessitat impetuosa de portar una vida de solitud tot i estar sempre acompanyada per la seva exparella van fer que aquesta nova vida fos realment suportable. Una vida de rutina constant que només era interrompuda per una sortida al poble els caps de setmana i alguna reunió amb els seus companys de feina de la botiga on treballava. Aquella mateixa nit, igual que totes les nits va beure una tassa de te al costat de la xemeneia i en silenci va quedar sola amb l'incessant turment de pensaments de la vida que havia deixat enrere. Se'n va anar a dormir al voltant de les dotze de la nit mentre va pujar per les escales grinyolants que donaven a la planta alta on hi havia la seva habitació. Es va disposar a dormir després de treure's la bata i apagar la llum del llum que era a la seva taula de llum. Fora el vent acompanyat per una nevada es feia present i una foscor que només era opacada per una petita llum exterior que estava sobre la porta principal de la casa. La dona va intentar dormir i després de diverses hores de donar voltes al llit finalment va poder agafar el son. El vent a l'exterior es feia cada cop més fort i la neu anava caient amb més intensitat. De cop i volta la Dona es va despertar en sentir el plor d'una petita nena. Una mica espantada i desconcertada es va col·locar la bata i va intentar deduir d'on provenia aquest plor fins que de sobte s'apropà a la finestra i a l'exterior va veure l'ombra d'una petita nena que la mirava fixament. La Dona s'ensurt i prenent-se el pit va fer diverses passes enrere, després mirà novament cap a la finestra i la nena la continuava mirant-la fixament. De sobte La Dona va agafar una mica de valor, sota